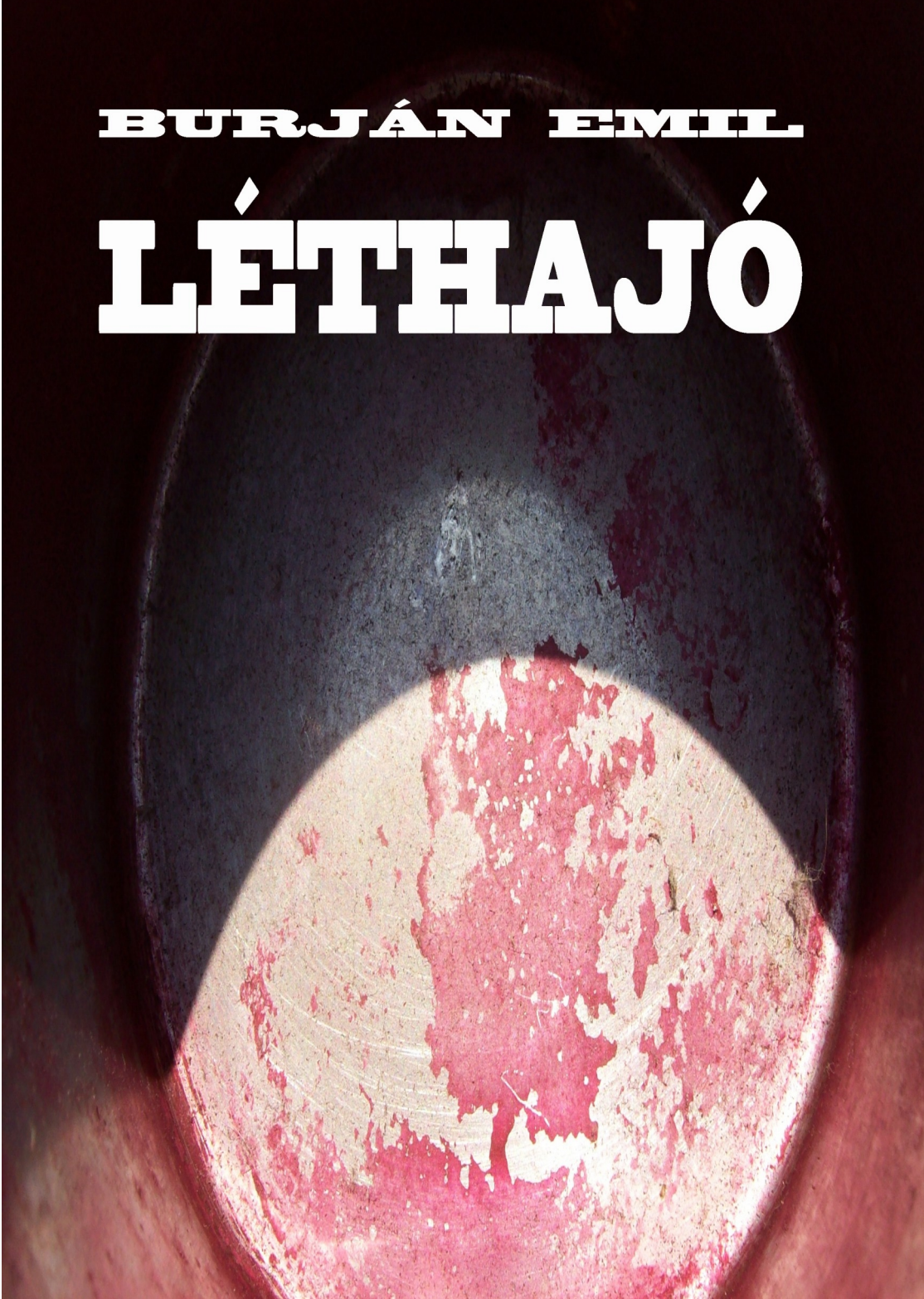

BURJÁN EMIL

LÉTHAJÓ

Burján Emil

Léthajó

© Burján Emil

TARTALOM

IDŐLAKAT
PATTAN
KOTTA
SZÓTAG
SZÉLMALOM
HASONLÓ
ÉLŐ
SZÚ
NÉHA
ÖSSZKÉP
SINCS
HUZAT
HORIZONT
TAM-TAM.
PERDÜL
VITAMIN
CSAKRA
FÚZIÓ
EGYÜTT
FELE
VÉGES
NÉMI
GÖRCS
PÁRBESZÉD
BÚJÓCSKA
REFLEX
PEZSGŐK
SZINKRON-CSÖND
MIHELYT
BÁR
CSONTOS
VAD
ÉGŐ
MÉR(L)EG
BALLADÁVÁ
OTT MEG ITT
KESERŰ

BALLADA
ÉH
XILOFON
TELJESSÉG
PITYPANGKÉNT
BARTÓK
TANYA
GYÓGYÍR
CIMBALOM
MŰVÉSZI
DOROMBOLÁS
DUPLA
RÁM-RÁM
BELÜL
ANATÓMIÁK
MÁSKÉPP
KURUC
NEGATÍV
AKÁRMELYIK
FÉNYTITOK
LÉTHAJÓ
A MÁSIK
ÉLETFA
IZMUS
NOHA
HAMU
„VALAMI”
BELSŐ
EGY-EGY
SZÉLRÓZSÁS
ÚTVESZTŐ
RÖNTGENKÉP
KARDÉL
REKLÁM
KÉTLAKI
GÉPKOR
VESZTESÉG
JÖTT-MENT

ÉBREDÉS
LÁBNYOM
LÁTNOK
TRÓGERÉK
AKKOR
KARÓRA
HATÁSOK
RÖGTÖN
SZÓTLAN
HOGY-HOGY
EGY-EGY
HALMAZ
HAJLÉK
SZÁZ
SZÁZADELŐ
ZSONGÁS
FALÓ
KÓRUS
FORGÁCS
GÖMBVIRÁG
MOTÍVUM
KOPJAFÁNK
ÁLLAPOT
PERCNYI
DUBLÓR
JEL
NYUGALOM
FÁJÓ
KÉNE
HÚRBA
MESSZESÉGEK
GÖMBÖLYŰ
DIAGNÓZISAIM
MAR
KERET
LÁZÁLOM
NYUGATIBB

IDŐLAKAT

lélegzésem magamon át
„lebegtet” mint reményt a vágy
remény hitet / hit a csodát,
fenyegetést pártkatonák

*

sorsot nőnék ki / falakat
bolygót – amely időlakat

(2008-01-01)

PATTAN

.

két fülem nadir-zenit
tengelyére húrt feszít

.

legfelül és legalul
csöndre vet bogot a húr

.

csak alul és csak felül
hangol fényzenét az úr

.

bár közepe rám figyel
mint öröklét pattan el

(2008-01-10)

KOTTA

paplanom alatt
reklám álmokat
nem számítva csak
emberi tudat
mentes test marad

.

elemezzem-e

.

kotta és zene
néma szelleme

.

(2008-01-12)

SZÓTAG

(Lászlóffy Aladárnak)

hegy-völgynyi súlyok inganak
magamba bújok porhavak
elől a kor nagy fáihoz
rajtunk a holnap átlapoz

.

hegy-völgyek / nagy és kisbetűk
agyunkban egész gyökerük
megannyi szótag aranyát
szívünk e kornak mossza át

.

(2008-01-16)

SZÉLMALOM

vén retinára égetik
a látomást (a mostanit)
az önpusztító lázaid

kiragad a tekinteted
a látványból egy részletet
ami már nem kell senkinek

emészthetetlen álmokat
őrölne szélmalom-agyad
– a létet egy élet alatt –

(2008-01-20)

HASONLÓ

táj-otthonom lett
sok rám hasonló
/ az égen omlett /
/ tó medre korsó /
négy évszakom meg
gyümölcskoporsó

2008-01-26

ÉLŐ

mivel moccanni sem tudok
az alvás „műtött” állapot
vak tudatomhoz szíjazott
szerveim tükörállatok
ösztönös automaták
egy-egy élő tejútvilág
csillagközi harmóniát
kottázó hús-vér némaság
meteorként a csontomon
keresztülhúz a fájdalom

2008-01-27

SZÚ

meg-megborzongok a logikátlan
másodpercek kereszthuzatában
ám bevont vitorlám lelki szélcsend
és nem küldöz árbocom se vészjelt
léket a bárkám orrába szú rág
tolvajkulcsot reszel a hazugság

2008-02-01

NÉHA

vagyunk – tehát e vers
szavaival növelsz
rajtunk egy látomásnyit
amíg a rím irányít
vagyunk – tehát a sors
önbugyraiba vonz
vért lélegző szívünkkel
csak néha merülünk fel

2008-02-02

ÖSSZKÉP

forrósága dobban
rejtett járatokban
teremtés-titok forr
belső áramokból
* testünk hőerőgép *
borzalmas egy összkép
múltunk és jövőnk ég
hamvaszt az öröklét

2008-02-06

SINCS

visszafele fúj a szél
az avar csöndet zenél
senki sincs szemöldökök
védősáncai mögött
(most keresik a hazug
bácsik-nénik igazuk)

2008-02-08

HUZAT

végtelen tér súlya nyom
ez a gravitációm
gondolatom visszarúg
nem tejporzik a tejút
csillaghuzat hegedül
csupa szakadék az űr
fényidőfalaival

* sorsom tükreikbe hal *

2008-02-15

HORIZONT

.

önmagamba csomagol
elalvás előtt a kor
kettőnk kontrasztjaiból
horgol aurát a kór
lettem mint ő nekem is
bundájában a tövis

én – időzített tudat
ő – halálos indulat
most ha ébredek – kibont
és kifoszt a horizont –
csutakerdőm fekete
ködruhás kísértete
leng seholsincs szobraim
megásatlan hantjain
2008-02-18

TAM-TAM.

•
* oxigént dobog szét *
belülről piros rét
nap vöröse / rőt ég
élethossznyi körkép
kintről nézve néger
tam-tamot vezényel
domborzata székel
– rakétaszekérrel –

•
2008-02-21

PERDÜL

•
föled hajolva álmodik
az égbolt arca ébredést
felhőzi csillámfényeit
hogyan emlékeidet idézd

•
gyorsulva perdül a vidék
négy évszak már minden napod
jövőkhöz bújt múltad sötét
mint lelkileg a tolvajok

•
2008-02-25

VITAMIN

boldogság-harcmezős egészség
csatáit vívják szerveim
torzítja agyam fénytörését
a politika-vitamin

.

mert végtelenülő hazugság
spirálja motoz mindenütt
bejárhatom az összes utcát
sehol sem üdvözöl az üdv

2008-02-26

CSAKRA

.

kulcslyuknyi semmi fénybe zár
elalvó testem éghatár
barlangnyi csöndje figyeli
hogyan bekopog-e valaki
/ vagy ezt is ő találja ki /

2008-02-27

FÚZIÓ

(Málnássy Csaba emlékének)

szertegurult gyöngyatomok
altatják el a tudatot
emlékeire bontva és
a fúziójuk ébredés

emberré összerakva csak
izomnak érzem magamat
ha még egyben tart némi váz:
korunk fertőzte látomás

2008-03-06

EGYÜTT

teremtéstől fényes ég
az örökölt hagyaték
teremtésről mennyi színt
pazaroltak álmaink
a teremtés akkora
mint az alkotók kora
együtt vagy külön-külön
barlang-mélyen / hegytetőn

2008-03-12

FELÉ

két tenyérből összeforrt
szívem öklözi a kort
ma tanultam félmaroknyi
lázasát célba dobni
évszakok edzette pajzs
vergődése békeharc
minden egyes dobbanásnál
az öröklét visszaszámlál

bordák rácsai alatt
tíz ujjbeggyel tapogat
más időhazák felé ki
– láza földi – tüze égi –

2008-03-13

VÉGES

csendhullám-tarajok között
egyik jövőmbe merülök
feloldódó egyedeként
felejteni a véges ént

2008-03-19

NÉMI

testem fókusz-tükrei
kezdik egymást érteni
osztozik összhangjukon
lelkem és a tudatom

szinte egy-egy költemény
mert dolgok közötti tény

fókusz-tükreimen át
felfedeznek a csodák

2008-03-25

GÖRCS

szürrealista dallamok
sikolt valaki és zokog
valamilyen nem hangtani
csöndek visszhangjaiba rí

szelek erővonalait
a madarak is ismerik
zuhanás-állványzatokon
rángógörcsük mégsem rokon

2008-03-30

PÁRBESZÉD

ha kiábrándult a harcból
szívem lesz atomkarambol
lélegzésem még marasztal
párbeszéd a pillanattal

nekem ez a két jelenlét
ideláncolt végtelenség
búcsúzól soha ennél
szabadabbá nem ölelnél

2008-04-02

BÚJÓCSKA

lelkem láng és testem hamvadás
célkeresztjében tart egy vadász
tüköröm emlékezetében itt
már-már apám borotválkozik
mit színes keretbe fog a múlt
bújócskázik a gyermekkorunk
mély azúrrá válva dédapám
fényárnyék-söpörte udvarán

2008-04-11

REFLEX

egy-két liter egymásba szédült
légörvények bugyrában élünk
erejük felfrissülve csobban
sötétpiros véráramokban
ruhánk ez a tavasznyi reflex
hasonlítunk fákhöz-füvekhez

2008-04-14

PEZSGŐK

van a borokban valami
olyan összetevő ami
az őszi és a tavaszi
hetekben emlékezik a
mustérlelés napjaira
időt jelez a hordók
éjébe zárt horoszkóp
s abroncsaik a dongák
évgyűrűit másolják
így harmonizálja a rend
a külső-belső végtelent
ezért oltjuk az árapályok
felkorbácsolta szomjúságot
és a pezsgőkben szüretnek
gyöngyöző öröme pezseg
a lét dongáin túli ciklusok
mágnes vihara ellen lázadok

2008-04-16

SZINKRON-CSÖND

szívem-tüdőm szinkron dorombol
csöndet havaz riadalomból

.

* időzítetlen sors-karambol *

.

tüdőm-szívem riadalomból
szinkron-csöndet havaz-dorombol

2008-04-20

MIHELYT

van testi seb és lelki szakadék
amelyektől lúdbőrözik az ég

.

visszafelé gyorsuló évszakok
fogaskerekei közé futok

.

pár perc alatt mint nappallal az éj
a lelkem és testem helyet cserél

.

ez is pokol mihelyt lélektelen test
és testtelen lélek érezni sem kezd

2008-04-22

BÁR

szív és tüdő két szólamát
az elme ragozza tovább
a kultúrában így teremt
egy külső-belső végtelent
és mint ahogy elődei
a tükrök tükrét tükrözi

.

bár habzsolják életemet
szeretnek is a szellemek

2008-04-25

CSONTOS

jobb vállamnál párna-szárny
társán némi paplan-ég
szállna minden porcikám
megdobogtat szakadék

.

mintha bármit mentenék
nincs se jó se rossz irány
megpihen csönd-aurán
mennybolt fényű tófenék

.

felhőforma lélek-árny
otthona ez a lazán
lélegző csontos vidék

.

2008-04-28

VAD

törzs-szövetségben élő
végtagjaim vadászni
visznek és gyűjtögetnek
táncolnak hadonásznak
vad lelkek vadonában

.

zsoltárunk békefüst-jel
mondandóm vele tűnt el.

.

2008-05-09

ÉGŐ

jajongva forr a víz
jégként csak szenvedett
így kínozz minket is
az összes átmenet

.

körfűrészes sikolyok
edénye a kazán
tűztérből átsajog
egy fázós délután

.

az oxigén ruhát
emlékei szerint
cserélve vedlik át
mint égő vágóink

.

2008-05-01

MÉR(L)EG

itt a helyzet változatlan
vagyis egyre rosszabb
mert ha mind több ördög arc van
javulunk viszonylag

2008-05-03

BALLADÁVÁ

túlélést pumpál szíved-tüdőd
ravatal ez a *tudat-küszöb-
tartalom* fohászaid között
balladává hangolódsz amíg
négy évszak beléd temetkezik
és virrasztanak csillagaid

.

2008-05-15

OTT MEG ITT

*csenddé kövült idők a paplanok
érzékeiddel telefoltozott
pár pillanat avara takaród
egészen átítatnak színeik
fantáziád befelé havazik
magánnyá tömörül az ott meg itt*

.

2008-05-11

KESERŰ

álmod kiteretget mint pólyás kisedet
és szellőztetve hűt mint lázadó szívűt
mert borzalmaival a végzet betakar
(fényárnyék-gyökerű gyümölcse keserű)

.

2008-05-17

BALLADA

(Dr. Kercsó Attila emlékére)

megannyi ösvény talpamon
zsibong – nyugtatja paplanom
kövek-gödrök reflexeit
többé immár nem tesztelik

*

két - oldalára dőlt - világ
sajgón egymáshoz üzen át
patkóm a sors lenyomata
de úgy érzem hogy ballada

2008-05-19

ÉH

testünk-lelkünk szobor-
negatívjaiból
magányunk is kihull
(lyukas a sors alul)

*

teremtés-örök *éh*
emészt maga felé
s izgága szellemünk
robbantja *rá* az űrt

.

2008-05-23

XILOFON

spárgára fűzött évszakok
mindenike stafétát
gyanánt sorban fel-felragyog
hódoltat ez a nem-magyar
idő-xilofon-zenekar
örömök gyászdalaival

.

2008-05-26

TELJESSÉG

ködökkel álcázott egek idéznek évtizedeket
teremtéssé szintetizálnánk
egy lélek-teljesség-szivárványt
gyűjtögetve hozzá a Fényt fellegtoronyok zászlóiként

2008-05-27

PITYPANGKÉNT

egyszerre pihen és viharzik a
szívünk-tüdőnk mint Eurázsia
gyökerek váltóáramaiban
villámmá érik a „nincs” és a „van”
és kozmoszunkká pitypangként kibont
két féltekét ébresztő horizont

2008-05-29

BARTÓK

*„bolond ez a hangszer”
Szilágyi Domokos*

öngerjesztő feszültség
dalolt a lüktetésben
vizek tükrén terült szét
tragédiáknyi éden

.

hullámuk ejt emelve
mikor a Semmi ásít
fuldoklón jegyezem le
a csend szimfóniáit

.

lebegnék aurákon
emlékeim eloldva
egy-egy szívdobbanásom
kiáll a horizontra

.

2008-06-01

TANYA

fekete horpasz az éji szellem-tanya
erdőcsicsérgésű hajnal az udvarom
ébredve növi be az emberi vadon:
szorgos szerszámaink varázslat-káosza
(tudást fogyasztanak üzemanyag gyanánt
amelybe ihletet csöpögtet éjszakánk)

2008-06-07

GYÓGYÍR

bordáim és égboltozat
két súlyból egy vers-változat
lélegzésem a negyedik
(őnaurámmal elvegyít)
szívemből szétlőtt dobogás
felelősséggel felruház
(amíg a belém falazott
gyógyír malterként összefog)

2008-06-10

CIMBALOM

.

ahogyan élek – az a házam
jógázás-ritmusaival
ti jártok szívem pitvarában
utcámon söpör az avar
amiért élünk – az egész táj
haza – szülőföld – sánc – halom
vagy fellegek bátyázta végvár
ormán villámló cimbalom

2008-06-12

MŰVÉSZI DOROMBOLÁS

macskatarzis (Szfinx-varázs)

2008-06-13

DUPLA

.

testünkben lakó gravitáció
a csillagközi csöndet keresi
két ringatózó melled látható
dallamában a versem rímei

.

szimmetriát ölelő zenekar
tavaszi láza őszi ködbe ring
négy térd vonaglik / duplán dupla kar
búcsúzva fornak össze ujjaink

2008-06-15

RÁM-RÁM

körülugatja házamat
az aggódó jóindulat
visszacsahol az éjszakák
bokraiból a némaság

.

ők visszhangoznak rajtam át
én csak belaktam egy szobát

.

rám-rám kövülnek a falak
Kőműves Kelemen miatt
de mennybe tárják Bolyai
rakétafüstös terei

2008-06-21

BELÜL

.

évszakokon gördülő bolygónk
automata lélegeztetőgép
űrburkain belül napáram
keringeti a fény metaforáit

.

galaktikák génrajzával rokon
növények lelke testi rokonom

.

2008-06-23

ANATÓMIÁK

.

miféle osszarium a
sorsok preparált halmaza
másodperc-anatómiák
hány réteggé vedlenek át

.

csillag-esztergán égitest
élővé gyúrja nappal-est
szellemmé pedig az igék
betűkben porlad el a lét

.

2008-06-24

MÁSKÉPP

boldogságunkat elmesélném
a Tejút egyik Föld-Ösvényén

.

navigációs nyugalom
a párnám és a paplanom
enyhén lejteth a pályasík
a végzetet ott keresik
tévelygő lelkű lázadók
meggyújtva néhány lobogót

.

a nemzedékek lármáit

.

másképp csak a nyomor világít

.

2008-06-28

KURUC

(az ellenzék ellenzékének ajánlhatnám)

.

fekete korban meteor
becsapódása a nyomor
mély pályáíve kuruc-ég
labancok bűne a sötét
hát fel-felizzik színtelen
felhőivel az árva menny
ahol tüntet mert létezik
szivárványunk és szétlővik

.

2008-06-29

NEGATÍV

.

évtizedeknek ácsolt kaloda
vagy évszakok huzatos csarnoka
már-már csupán szellővisszhang vagyok
amely dallamként rajtam átszuszog

.

*kifordított hiányok százai
szeretnének embernek látszani*
csontszövetem is jelzi hogy milyen
negatív élmény a múltó jelen

.

2008-06-30

AKÁRMELYIK

.

földünkön burjánzó egészség
honnnan szerezte örök éhét
kölcsonösen egymásba ér-e
a semmi és a valami
nihilek szervezetlensége
minden szellemi s anyagi
metaforák metaforái
nem elvonási tünetül
kezdik a nemléte zabálni
mint fény homályt és fényt az űr
nem látsz kicsit sem óriás kárt
akármelyik kozmoszba nézz
meg sem fogantál de terád várt
a telhetetlen létezés

.

2008-07-03

FÉNYTITOK

*„orizontul unui vers
este punct și univers”
(Gelu Păteanu)*

.

gömbfesztes felületét
körülöleli az ég
kicsi delet a nagy éj
(sors alatti meredély)
lét előtti szakadék
ez a végtelen sötét
ez talán az igaz út
minden más irány hazug
vagy ha nem tetszene – szülj
újat agyadon belül
amit ismét fénytítok
és koponyád közrefog
*(nemcsak versben horizont
a határtalan s a pont)*

.

2008-07-06

LÉTHAJÓ

.

bocsánat *csend* – hogy létezem
lebegve sűrű semmiben
miféle gondok-horgonyok
pányvázák ezt a *léthajót*
idők egén helyben repül
dallammá nyílván mint az űr

2008-07-11

A MÁSIK

.

agyunk lakása század-
és ezredforduló
szellemrajzú utánzat
egy hullott fél dió
hogyan vált végtelenné
a „másik” féltekénk
Kőműves Kelemenné
hol nyer (milyen) esélyt

.

2008-07-12

ÉLETFA

évszakok ösvény-spirálisain
járok magamban mint sorvégi rím
sarkamra taposnak elődeim
tekintetükben csillag-mécsesek
életfa-árnyékukba heverek

2008-07-17

IZMUS

.

futurista tejúton
szürrealista lelkem
testen kívüli élmény
vagy ódivatú szellem

2008-07-18

NOHA

mihez hasonlít a *tudás* – ha
fecskét rajzol a zuhanásra
hogy feltámadjon a halála
(ha már a papírt kitalálta)

*

noha ereje látomásnyi
kalandozásban óriási

2008-07-19

HAMU

tüzes vasaló melegét
sugározza körém az ég
nem érdem hogy éppen velem
napoznak a történelem
boldogtalan középkori
félig sötét századai
és barnulásnak ül ki a
bőrömre máglyák hamuja
hogy ezredgrammnyi Dózsaként
is hangoljam e szerzeményt

*

ki- és befelé nézzetek
hunyt pilláim – farkasszemet

2008-07-21

„VALAMI”

.

visszafelé csordogál egy sehol sincs árapály
csontpáncélú zátonyon mind megroppannak léthajóink
lék vagyunk a horizont auráján és viszont
(már a glóriahiányom is túlnő a láthatáron)
lélegzünk jövőt s a múlt készletéből vért kapunk
(átömlesztést) míg olaj van és földgáz az alattalajban
benzintűzhaláluk a fényűzésünk záloga
így „valami” összeprésel a jelen két végzetével
agybillentyűinken át mérjük örök áramát

2008-07-25

BELSŐ

.

jelez minden szívdobbanással
a lélekből fogant bátorság
fegyverzete a felelősség
és lármafák füst-lobogózzák

.

e megharcolt sóhajnyi belső
szabadság égi mása felhő

2008-07-30

EGY-EGY

szóbástyás korunkban száműzött egek
idemagyarultam történelmileg
koponyám gyanútlan élő látlelet
csend-kínaifal van egy-egy nyelv mögött
szintén árva dallam – benne körözk
néha kapva adtam pár arany rögöt

.

2008-08-01

SZÉLRÓZSÁS

.

dobpergéses szívveréssel
lármázzuk fel a jelent
búcsúztatva nappal-éjjel
odakint és idebent

.

bőrünk alatt érlelődő
évszakokkal fogyva kell
egy-szélrózsás hegytetőről
sors-visszhangként szállni el

.

íme négy élmény-kísértet
szakadékba tántorít
gyermekkorod óta nézed
a nemlét szirénjeit

.

2008-08-05

ÚTVESZTŐ

.

egy újabb évátültetésig
a szerveim egymást becézik
összhang a múltam ám jövőmön
rács van mert ő a cellaőröm
véletlen kezdet / végtelen vég
kövülete bármely jelenség
szív zördül – érzelem kopogtat
morzói fél-gondolatoknak
értelmüket kell kitalálni
s útvesztőikből kitalálni

2008-08-10

RÖNTGENKÉP

lélekteleníthet annyi-ennyi gyász
visszhangtalansággal bélelt csigaház
röntgenképe nógat hogy ürödbe láss
hányszor beleájulsz mikor a gerinc
csigolyáidon kezd morzézni a nincs
most anyád (tanulván anyja trükkjeit)
szellem-koponyává egyszerűsödik

2008-08-13

KARDÉL

egészségem határol
el a körém szivárgó
lélektelen világtól
de mivel végzet is van
sorsom kardéle villan
majd hüvelyébe dőlve
lesz önnön kaszkadóre

.

2008. 08. 22.

REKLÁM

.

ajándék minden évszak társába csomagolva
külföldi feladóval de mégis helyi gyártmány
telephelye a kozmosz bejárat a Tejútról
reklámja fura mondat: pondrós gyümölcskoporsó

2008. 08. 24.

KÉTLAKI

.

szavak térképezik agyam hullámain
csillagtűs fekete bársony a háttere
álomszárny-tollu ha érinti: űr-puha
kottázza a zenész (csendhúrú) létezés
hogyan lesz valaki lelkében kétlaki
és „akaratlanul” mivé mi alakul

2008-08-26

GÉPKOR

.

ahogy emlékké dédszülők
vagy visszhanggá gyerekszobák
bizsergő érzékek mögött
egy test lélekké vedlik át
belső vérzésű motra még
bírná a gépkor ütemét

.

2008-08-28

VESZTESÉG

.

érzékeink az évszakok genezis-fátyoltáncai
agyunk az evolúciót az ős-tudásból bontja ki
rajtuk nő túl a szeretet elrobbanó pillanata
így érthetik az istenek hogy veszteségünk mekkora

.

2008-08-29

JÖTT-MENT

.

éjfélkor is van déli nap
vidékeink társainak
jött-ment fény-árnyék árapály
csíráztat érlel és kaszál
mikor az égre köszönök
belső tájam fel-felpörög
és megcsillan pár kinti rím
versem ablaküvegein

2008-08-30

ÉBREDÉS

.

lelkünk vérzékeny tükreit
a kor sarai fürdetik
foltozzunk aura-szivárványt
versekkel – semhogy dagonyáznánk
lemoshatatlan tisztaság
álmodja jövőbe magát
hogyan kéken túli éterekben
gyógyuljon lázas földi szellem
ki honvágy hontalanja és
hazatérése tévedés

.

2008-09-02

LÁBNYOM

.

tudatmembránom jelzi hogy
belélegez az álom
sejtek szintjén kifordított
kesztyű a láthatárom
ezermester folyamatok
átszűrnek hét hiányon
mit holnapok haván hagyok
csak vércsepp / tüske / lábnyom

2008-09-05

LÁTNOK

versírás közben alszom el
rímekre bontva látnok álmok
fürösztnek a semmiben
majd énem partjaira mászom
pórusaimban hajnalig
négy kontinens szárítkozik

*

belém ivódtak rémeik

2008-09-10

TRÓGERÉK

.

gravitációtlantul
színez eget kék azúr
mint a tudatot a lélek
és a zene a beszédet

*

trógerék közt igazam
villámfénye súlytalan
itt csak a szív nyom a latban
ő üt a legpirosabban

2008-09-13

AKKOR

.

kora reggel a hegycsúcs az űr
teljes mélységére kivetül
árnyékom félig körülöson
ezen a mese-golyóbison
itthon is megkísért éjszaka
negatív árnyékom tudata
hajnalban-délelőtt-délután
átöltöztet az időruhám
néha úgy fekszem akár a múlt
akkor izzunk fel – ha nem vagyunk

2008-09-15

KARÓRA

.

csuklómon másodperc-bilincs
hatása pulzusomra nincs
így hullámlovagol saját
lelkemben két külön világ
mert éjszakája-nappala
szívként nyitott-csukott szoba
percenként szétszed-összetart
a parttalanság és a part

2008-09-18

HATÁSOK

.

felhőkre / óceánra gondol a csöpögő víz
beivódik ruhámba hadd tűnjön el ő is
a foltok színhatára milyen *térképet rajzol*
nem érzem már magam jól
ha csak lelkembe nézek
kihagytak egy kalandból
hatások / események

2008-09-19

RÖGTÖN

sorsunkat (az idő-folyékonyt)
viharaiba keveri
a kéken dobbanó nagy égbolt
békénk (ha van) nem mennyei

*

anyagtalan Énünk elektront
eszközként pörgetve kutat
bármit megérint – rögtön elront
átröntgenezve titkukat

2008-09-22

SZÓTLAN

.

tüdőnk szárad / szívünk elúszik
testünk kivégzi szerv-tanúit
szervetlenül énünkre tör
ásványsúlyú ördögi kör
hazudhatnak bármit a szótlan
önelvű evolúciónkban
de rajtunk ne talpaljon át
történelmével a világ
mért hagynánk szellem és egészség
üzemének csődbemenését

2008-09-26

HOGY-HOGY

.

bőrünkön átderenghet-e
a lélek piros melege –
zöld vitaminja – vagyis a
napfény metamorfózisa

*

*hogy-hogy nem láttam hamarabb
csillagfogantatásomat*

*

mint köldökzsinór az örök
szerelmek tüze odaköt
mely ihletként is akkora
akár az alkotók kora

2008-10-01

EGY-EGY

himnusz az éjhez a harang szava
nekem személyes (térdeplő) ima
mert összevérez egy-egy ballada

2008-10-04

HALMAZ

szívünkben egymásból csobognak
az évek másodpercei
használjuk illusztrációnak
halmaz-lelkünket érteni
így élünk bármit át ami
reflexeinkké táltosodhat

2008-10-08

HAJLÉK

sorsom lélek-hajlékot teremt
úrfalak között se kint se bent

*

szívverésnyi csendektől puha
a pitvarszerű sehol soha

*

fuvola sóhajú melegét
fényekkel itatja fel az ég

2008-10-10

SZÁZ

négy égtájú láthatár a
mi iránytűnk aurája

*

hogya végzet bújt alája
szétszakad száz balladára

*

négy égtáj négy évszakául
egy-egy ablakom kitárul

2008-10-12

SZÁZADELŐ

elfogyni jövő tavaszig
őszünk pincékbe költözik
telek tudatalattiját
táplálják zamatos imák
a mélyben ám kint szétszedik
a táj hatalmas díszait
négyszáz évszakot loptak el
dédszülők fenyveseivel
megfoganandó unokánk
is fuldokolja a hiányt
fény-rügy lelkére célba lő
ez a gonosz századelő

2008-10-16

ZSONGÁS

álomba olvadó tudat
költői katarzisa vagy
emlékzenéjű testtelen
lebegtetés a semmiben
teljes valóság lesz ha csak
magát érzékeli agyad
felold a csend zsongása és
hajnállá szűr az ébredés
lilas derengéssel át-
világítod az éjszakát

2008-10-20

FALÓ

ujjaimban tolltalan
szárnyak emlékezete van
tenyerembe szűr a frász
idézi képzelt zuhanás
ha szerszámot markolok
holnap talán dalolni fog
bástyám szivárványfalú
alatta trójai faló

2008-10-22

KÓRUS

*Bardocz Barna-búcsúztató
(1946-2008)*

sorsunk az évszakokkal
kiér a láthatárig
körben csillaghegyoldal
hamvasztja lármáit
lélek-kórus vigasztal
szívek morzéja lázít
egy szülőföldnyi asztal
oázisa hiánycikk

2008-10-26

FORGÁCS

Anyámnak

szíved időtlen szárnyverés
tévelygő monológja
a kopjafává születés
vésőit haldokolta
kilencvenegy év napra kész
forgácsa széttaposva
látóhatár-nagy körfűrész
csendjét feléd sikoltja

2008-11-05

GÖMBVIRÁG

önmagán lükteti át másodpercek áramát
életem evez vele semmiből a semmibe
és a sors kívül-belül menekítve menekül
ebből lesz a kopjafa gömbvirág motívuma

2008-11-08

MOTÍVUM

agyad periszkópjaként álmodod az ébredést
rajta lát ki fekete húsa-csontja-idege
fele test és fele fény - amit úgy hívunk hogy Én
így vessük a kopjafák gömbcsillag motívumát

2008-11-09

KOPJAFÁNK

földi súly a lélek és fényen túli lebegés
önmagából tervezett mikroszkópot-távcsövet
szív-egó-lélek-tudat egyetlen tapasztalat
széttagolva kopjafánk motívumai gyanánt

2008-11-10

ÁLLAPOT

csak lázadás és győzelem
áramlik át a szíveken
állandó fulladásveszély
tüdőkből a sóhajnyi szél
békekötéses riadók
sora az élő állapot
de kint ez a dinamikus
egyensúly-elv derésre húz

*

fertőz ha tűri a világ
a pénzbunkós politikát

2008-11-11

PERCNYI

két egymást metsző pillanat
hajszálidőkként széthasad
fraktálszerűen bomlanak
irányaik tovább-tovább
nem-lineáris logikák
létté szövik a percnyi mát

*

hogyan ihlet röntgenezze át
és alkotónak tudd magad

2008-11-12

DUBLŐR

vízszintesen alszom el és
álmban „járok” magamon
két virtuális lebegés
önsúlya hatvan bátyarom
a duplán ferde józanész
dublőre pízai majom

2008-11-13

JEL

reggel-este
ciklusokban jógázik agyunk
Déva várként
épül újjá amit megtanult
káoszok fény-
árnyékából csöndet énekel
legutolsó
lábadása márványlapnyi jel
majd együtt az
anyafölddel ébred-alszik el
félig tiltott
balladánk fátyol-zászlai
szél-szabadon
szeretnének tisztán látszani

2008-11-19

NYUGALOM

szívem kényelmes ágyaként
aludtam át a bársony éjt
csillag alatti nyugalom
a hajnal színű takarón
s ugyanilyen a matracom
bölcsové mélyült szivacsa

*

véremmé vált ez a csoda

2008-11-21

FÁJÓ

átszivárog a történelem
váltóárama a szíveken
[hogy kínjukból fájó vers legyen:
semmit semmi semminek üzen]
mint ihlet villáma hirtelen
robbanásként a **nincs** átkarol
– korma a ránk havazó nyomor –
[áldásával provokál a kor
mindig mi hiányzunk valahol
és valahonnan kiöl a kór]

2008-11-29

KÉNE

* amit beszívsz – az lélegez ki *

.

aludni térsz – rémálom ébreszt
azért hogy váltogatva érezd
miben fuldoklik lélek és test
titkukhoz kéne fényt keresni
könnycseppnyi égboltod kevesli

2008-12-01

HÚRBA

sorsom és a szülőföld közötti
széljárást a tudatom kitölti

*

villámmá gyúl békét sose kötni
ami bent-kinti s égi-földi

*

(általuk feszített húrba vágok)

*

fél percek sivatagába ásott
kínok-vércseppek és robbanások
metszik az örökkévalóságot

2008-12-06

MESSZESÉGEK

álmom túlsó partja lenne
puha párna sima selyme
két fülem között tehát így
játszik Óperenciásdit
végtelen kis messzeségek
fogyaként **hazát** remélek

2008-12-08

GÖMBÖLYŰ

testemből szorít ki a
kínok egy-egy rohama
szétszed mint az ijedős
nyarat az ártatlan ősz
morzsolom csapágyaik
gömbölyű gyümölcseit
mígnem héjak és magok
korpájává újulok

2008-12-11

DIAGNÓZISAIM

valaki csillaghomokórát
őszrobbanással fordított át
tovább gyorsulni múlt-jövőbe
minden logikát megelőzve

*

éjszakámba szinkron-szívveréssel
takarózom szellős reggelig
rám ruházva színes neszeit
gondmarkolta ostornyél vezényel

*

énem folyékony legjavát
alagútjaim szűrik át
nyomorban tobzódó Gulág-
tenyészet él köztük tovább

*

nappalok fényszűrőivel
versenyez auránk – amely
belső zenévé robban el

*

ájult tenyér
a részeg éj
és hajnalig
józanodik
a vak

tudat
majd
Freud

2008-12-12/18

MAR

.

csendhatárok és neszek
laza szövete lesznek
kivel fénybe forog a
reggeli centrifuga
önszínemmé fakulok
mint az évszak-lobogók
és gyógyíthatatlanul
mar véresre minden új

2008-12-19

KERET

.

messzi lelkek görcsös ökle
csontomat roppantja össze
szívközpontú tájaimban
támadok fel holtomiglan

.

csiszolnék fekete márványt
szín-másoljon rám szivárványt

.

tükre némi repedéssel
ráncosabb szoborrá érlel
és fénysípok orgonáit
rendező keretbe állít

2008-12-26

LÁZÁLOM

.

napközben gépesített agylakók
vagyunk behódoltatva a „valót”
majd lázalom mesélgeti milyen
az örökölt világtörténelem
aknáin járó hunyt szemű jelen

2008-12-27

NYUGATIBB

.

átnemesíthetnek-e kármin
színnel bélelt artériáim

*

mind lükteteses/árapályos
vagy Föld- és Holdmozgást utánoz

*

gének köszöntik néma békém
tejutak nyugatibb vidékén
s a soha Óperenciáin

2008-12-30